

Zajęcia E-2: “Przyspieszanie algorytmów dynamicznych”

Cel zajęć i efekty uczenia

Główne cele zajęć / materiał do opanowania:

- Algorytm najdłuższego podciągu rosnącego
- Przykłady podejścia dynamicznego - szukanie podzadań

Zadania do rozwiązania na sprawdzarce

Remont autostrady

W autostradzie jest n dziur, na pozycjach a_1, a_2, \dots, a_n od początku autostrady. Naprawienie i -tej dziury kosztuje c_i . Można też przykładać długie łaty - każda łata kosztuje M i przykrywa wszystkie dziury na pewnym przedziale domkniętym długości d . Jaki jest minimalny koszt załatania wszystkich dziur?

Chorąży

Dany jest ciąg n liczb. Ile operacji przeniesienia elementu w inne miejsce trzeba wykonać, aby ciąg był posortowany?

Plan zajęć

Szacunkowy czas trwania: 2 godziny lekcyjne.

1. Zadanie “Remont autostrady”
 - Podzadanie jest analogiczne jak w poprzednio rozważanych problemach - koszt $W[k]$ załatania dziur a_1, a_2, \dots, a_k .
 - Albo dziurę a_k naprawiamy pojedynczo - wtedy koszt to $W[k-1]+c_k$, albo przystawiamy do niej łatę, przykrywając również część poprzednich dziur - wtedy koszt to $M + W[s]$, gdzie s jest największe takie, że $a_s < a_k - d$.
 - Dziurę s możemy wyszukać binarnie, osiągając koszt $n \log n$ całego algorytmu.
2. Najdłuższy podciąg rosnący - algorytm kwadratowy
 - Dla danego ciągu liczb szukamy najdłuższego podciągu (wyboru pewnych elementów ciągu, niekoniecznie sąsiednich), który jest silnie rosnący.
 - *Najbardziej intuicyjny algorytm dynamiczny: dla każdego elementu obliczamy długość podciągu rosnącego, który się na nim kończy - jeśli $A[1..n]$ to tablica wejściowa, a $W[1..n]$ - tablica wyników, to $W[k] = \min \{ W[i] : i < k, A[i] < A[k] \}$.*
 - Algorytm działa w czasie kwadratowym, choć można go przyspieszyć do $O(n \log n)$ wykorzystując np. statyczne drzewa przedziałowe - oczywiście w tym momencie kursu uczniowie jeszcze ich nie znają. Tematem lekcji jest zupełnie inny, szybki algorytm na najdłuższy podciąg rosnący, opisany poniżej.
3. Zmiana wymiaru - algorytm $O(n \log n)$

- *Odwracamy pytanie z poprzedniego algorytmu: dla każdej możliwej długości podciągu rosnącego trzymamy minimalny element, na którym taki podciąg może się skończyć. Pełny opis i kod można znaleźć np. w [tym miejscu](#).*

